

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2007 m. kovo 14 d.*

Byloje T-107/04

Aluminium Silicon Mill Products GmbH, įsteigta Cuge (Šveicarija), atstovaujama advokatų A. Willems ir L. Ruessmann,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Bishop, padedamo advokato G. Berrisch,

atsakovė,

palaikomą

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos T. Scharf ir K. Talabér Ricz,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

dėl prašymo panaikinti 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2229/2003, nustatantį galutinius antidempingo muitus ir galutinai surenkantį laikinuosius muitus, nustatytus Rusijoje pagaminto silicio importui (OL L 339, p. 3),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz,
posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. lapkričio 9 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės bylos aplinkybės

- ¹ Ieškovė yra pagal Šveicarijos teisę įsteigta bendrovė, visų pirma užsiimanti silicio metalo pusegaminių pardavimu ir rinkodara Bendrijos rinkoje. Silicio metalo ji įsigyja iš dviejų gamintojų: *SUAL Kremny-Ural LLC* (toliau – SKU) ir *JSC ZAO Kremny* (toliau – ZAO). Šios dvi bendrovės priklauso OAO SUAL (toliau – SUAL). Kadangi pastarąją bendrovę ir ieškovę galiausiai kontroliuoja tas pats akcininkas, t. y. *SUAL International Ltd*, SKU ir ZAO yra su ieškove susiję gamintojai.

- 2 Silicio metalu, kurio yra įvairių rūšių, tarpusavyje besiskiriančių geležies ir kalcio koncentracija bei kitais oligoelementais, yra prekiaujama gabaliukais, grūdais, granulėmis ar dulkėmis. Kalbant apie šioje byloje nagrinėjamą prekę – silicio metalą, kuriame silicio kiekis sudaro nuo 95 iki 99,99 %, – Bendrijos rinkoje galima išskirti dvi vartotojų grupes: daugiausia silikoną gaminančius chemijos pramonės vartotojus ir aliuminį gaminančius metalurgijos pramonės vartotojus.

- 3 *EuroAlliages* (Geležies lydinių pramonės sąveikos komitetas) pateikus skundą, Komisija, taikydama 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1), paskutinį kartą iš dalies pakeistą 2002 m. lapkričio 5 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1972/2002 (OL L 305, p. 1, toliau – pagrindinis reglamentas), pradėjo Rusijoje pagaminto silicio metalo importo antidempingo procedūrą. Pranešimas apie procedūros pradžią buvo paskelbtas 2002 m. spalio 12 dieną (OL C 246, p. 12).

- 4 2003 m. liepos 10 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1235/2003, nustatantį laikinąjį antidempingo muitą Rusijos kilmės silicio metalo importui (OL L 173, p. 14, toliau – laikinasis reglamentas). Remiantis jos dempingo ir žalos tyrimu per laikotarpį nuo 2001 m. spalio 1 d. iki 2002 m. rugsėjo 30 d. (toliau – tiriamasis laikotarpis, arba TL) ir išnagrinėjus su žala susijusias tendencijas nuo 1998 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – analizės laikotarpis), ji nustatė laikinąjį 25,2 % antidempingo muitą Rusijos kilmės SKU ir ZAO pagamintam silicio metalui, kuriame silicio, priskiriamo 2804 69 00 KN kodui, kiekis sudaro 99,99 %.

- 5 Laikinajame reglamente pateikiama lentelė, kaip keitėsi keletas ekonominių rodiklių, susijusių su Europos silicio metalo rinkos situacija, su Rusijos gamintojais-eksportuotojais bei Bendrijos pramone. Toliau pateikiami kai kurie duomenys:

Lentelė Nr. 1
Suvartojimas Bendrijoje (pagal parduotą kiekį)

	1998	1999	2000	2001	TL
Tonos	290 684	325 234	388 938	373 950	371 540
Indeksas Pokytis	100	112 + 12 %	134 + 20 %	129 - 4 %	128 - 1 %

Lentelė Nr. 3
Rusijos importo rinkos dalis (pagal parduotą kiekį)

	1998	1999	2000	2001	TL
ES rinkos procentai	3,7	1,9	3,6	4,5	4,8
Pokytis (procentiniai punktai)		- 1,8 %	+ 1,7 %	+ 0,9 %	+ 0,3 %

Lentelė Nr. 4

Vidutinė importo dempingo kaina

	1998	1999	2000	2001	TL
Eurais	1048	963	1131	999	929
Indeksas Pokytis	100	92 – 8 %	108 + 17 %	95 – 12 %	89 – 7 %

Lentelė Nr. 8

Parduotas kiekis (Bendrijos pramonėje)

	1998	1999	2000	2001	TL
Tonos	86 718	114 587	133 568	128 219	136 421
Indeksas Pokytis	100	132 + 32 %	154 + 17 %	148 – 7 % (– 4 % žr. 87 punktą)	157 + 6 %

Lentelė Nr. 9

Bendrijos pramonės silicio metalo pardavimo kaina

	1998	1999	2000	2001	TL
Eurų už toną	1 415	1 184	1 231	1 271	1 185
Indeksas Pokytis	100	84 – 16 %	87 + 4 %	90 + 3 %	84 – 7 %

Lentelė Nr. 10

Rinkos dalis (Bendrijos pramonės)

	1998	1999	2000	2001	TL
Rinkos procentas	29,8	35,2	34,3	34,3	36,7
Indeksas	100	118	115	115	123

Lentelė Nr. 12

Pelningumas (Bendrijos pramonės)

	1998	1999	2000	2001	TL
Pelningumas (procentais)	12,6	1,8	5,0	1,7	- 2,1
Pokytis		- 10,8 %	+ 3,2 %	- 3,3 %	- 3,8 %

- 6 2003 m. gruodžio 22 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2229/2003, nustatantį galutinius antidempingo muitus ir galutinai surenkantį laikinuosius muitus, nustatytus Rusijoje pagaminto silicio importui (OL 339, p. 3, toliau – skundžiamas reglamentas). Skundžiamas reglamentas nustato 22,7 % antidempingo muitą SKU ir ZAO pagaminto silicio metalo importui.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 7 2004 m. kovo 16 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

- 8 2005 m. sausio 26 d. Pirmosios instancijos teismo trečiosios kolegijos pirmininko nutartimi Komisijai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus. Tačiau ji atsisakė pateikti rašytines pastabas.
- 9 Išklausęs teisėjo pranešėjo pranešimą, Pirmosios instancijos teismas (trečioji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, imdamasis proceso organizavimo priemonių, pareikalavo, kad šalys raštu atsakytų į pateiktus klausimus. Šalys įvykdė šį nurodymą per nustatytą terminą.
- 10 Per 2005 m. lapkričio 9 d. posėdį šalys pateikė paaiškinimus žodžiu ir atsakė į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.
- 11 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:
- pripažinti ieškinį priimtinu,
 - panaikinti skundžiamą reglamentą tiek, kiek juo SKU ir ZAO nustatomas eksporto muitas,
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

12 Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,

- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl prašymo dėl panaikinimo

13 Ieškovė, grįsdama savo prašymą dėl panaikinimo, nurodo penkis pagrindus. Pirmasis, susijęs su tariamai klaidingu „panašios prekės“ apibrėžimu, grindžiamas pagrindinio reglamento 1 straipsnio 4 dalies ir 6 straipsnio 7 dalies pažeidimu ir akivaizdžia vertinimo klaida. Antrasis pagrindas, susijęs su eksporto kainos nustatymu, grindžiamas pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies ir EB 253 straipsnio pažeidimu. Trečiasis pagrindas, susijęs su didelės žalos buvimo nustatymu, grindžiamas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 ir 5 dalies pažeidimu, sutarties dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (OL L 336, 1994, p. 103), įtrauktos į Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) steigimo sutarties 1A priedą, 3.1. ir 3.4 straipsnių ir EB 253 straipsnio pažeidimu. Ketvirtasis pagrindas, susijęs su tariamo importo dempingo ir žalos priežastinio ryšio nustatymu, grindžiamas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 6 ir 7 dalių, sutarties dėl 1994 m. bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo 3.1 ir 3.5 straipsnių bei EB 253 straipsnių pažeidimu. Penktasis pagrindas, susijęs su metodu, naudojamu nustatant žalos panaikinimo lygį, grindžiamas pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalies ir EB 253 straipsnio pažeidimu.

- 14 Pirmosios instancijos teismas mano, kad pirmiausia reikia nagrinėti trečiojo pagrindo pirmąją dalį dėl pagrindinio reglamento pažeidimo nustačius didelę žalą šio reglamento 3 straipsnio prasme ir ketvirtojo pagrindo pirmąją dalį dėl pagrindinio reglamento pažeidimo skundžiamu reglamentu klaidingai konstatavus tariamai padarytos žalos ir importo dempingo priežastinį ryšį.

Šalių argumentai

- 15 Ieškovė primena, kad, remiantis skundžiamu reglamentu, 1998–2000 metais žalos rodikliai rodė teigiamus Bendrijos pramonei pokyčius, vėliau, nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, – neigiamus, visų pirma dėl kainų. Ji tvirtina, kad Bendrijos institucijos nenurodė, jog Bendrijos pramonės kainos gerokai sumažėjo ir laikotarpiu nuo 1998 m. iki 1999 metų.
- 16 Dėl skundžiamo reglamento 44 konstatuojamojoje dalyje pateikto tvirtinimo, pagal kurį „nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio <...> beveik visi rodikliai pagerėjo nežymiai, nepakito arba sumažėjo“, ji taip pat nurodo, kad rodikliai, kurie bylojo apie neigiamą pokytį, buvo susiję tik su kaina, pelningumu ir pinigų srautais, o visi kiti rodikliai bylojo tik apie teigiamus pokyčius. Šiuo požiūriu ji būtent primena gamybos ir Bendrijos pramonės gamybos pajėgumo augimą. Ji, be to, pabrėžia, kad kainos sumažėjimas sutampa su dideliu gamybos pajėgumu, pardavimo ir Bendrijos įmonių rinkos dalies augimu. Štai 1999 m. ir tiriamuoju laikotarpiu Bendrijos gamintojai padidino pardavimo kiekį atitinkamai 32 % ir 6 %.

- 17 Dėl Tarybos argumento, kad, be paminėtų trijų rodiklių, investicijų lygis ir grąža bylojo apie neigiamus pokyčius, ieškovė atsikerta, jog tai buvo logiška pasekmė to, kad nuo 1998 m. iki 2000 m. Bendrijos pramonė, siekdama padidinti savo gamybą reaguojant į paklausos padidėjimą, daug investavo ir kad šis investavimo lygis negalėjo išlikti toks pats vėlesniais metais, per kuriuos paklausa sumažėjo.
- 18 Ieškovė mano, kad prieš tai paminėti teiginiai parodo, jog Taryba neįvertino tam tikrų veiksnių ir netiksliai įvertino tuos, kuriuos ji nagrinėjo, o tai yra pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalies pažeidimas.
- 19 Galiausiai per posėdį ieškovė pastebėjo, kad skundžiamo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje nurodytas teiginys, jog nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio Bendrijos pramonės rinkos dalis sumažėjo, yra klaidingas, nes prieštarauja laikinajame reglamente pateiktiems duomenims.
- 20 Dėl tariamai klaidingo priežastinio ryšio vertinimo ieškovė mano, kad pasikeitusi silicio metalo paklausa nulėmė Bendrijos pramonės pelningumo pokyčius. Teigiamas pokytis nuo 1998 m. iki 2000 m., ypač didelis pardavimo kiekio padidėjimas, buvo iš esmės nulemtas silicio paklausos padidėjimo 32 %, o ne Bendrijos pramonės sprendimų investuoti į naujus gamybos įrenginius.

- 21 Panašiai Bendrijos pramonės kainų (ir pelningumo) sumažėjimas nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio iš esmės susijęs su sumažėjusia silicio metalo paklausa ir su aplinkybe, kad Bendrijos pramonė, laikydamosi agresyvios kainų politikos, padidino savo rinkos dalį sumažėjusioje rinkoje. Ieškovė priduria, kad siekis taip greitai padidinti pardavimo kiekius metalurgijos pramonės vartotojams (vienintelė Rusijoje pagaminto silicio metalo importo realizavimo rinka, toliau – Rusijos importas) natūraliai privertė gerokai sumažinti pardavimo kainą ir dėl to sumažėjo kaina (19 %) – gerokai daugiau nei Rusijos importo kainos (11 %). Šitaip Rusijos importas nedarė įtakos Bendrijos pramonės pardavimui ir kainoms.
- 22 Be to, ji tvirtina, kad Rusijos gamintojų-eksportuotojų rinkos dalis nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo perpus mažiau nei Bendrijos gamintojų rinkos dalis. Bet kuriuo atveju būtų nesuprantama, kaip Rusijos gamintojai-eksportuotojai, užimantys mažiau nei 5 % rinkos, būtų galėję daryti įtaką kainai Europos rinkoje.
- 23 Ieškovė tvirtina, kad Taryba savo atsiliepime neginčija ir nevertina lemiamų aplinkybių. Šios aplinkybės yra tokios: pirmiausia, 2001 m. nustojo augti paklausa chemijos pramonėje ir tiriamuoju laikotarpiu gerokai sumažėjo Bendrijos gamintojų pardavimas chemijos pramonės vartotojams. Antra, labai padidėjo Bendrijos gamintojų pardavimo kiekis metalurgijos pramonės vartotojams tiriamuoju laikotarpiu. Tai yra viena iš pagrindinių priežasčių, kodėl sumažėjo Bendrijos pramonės vidutinė kaina. Trečia, tuo pačiu metu 10 % sumažėjo Bendrijos gamintojų kaina metalurgijos vartotojams. Ketvirta, kaina sumažėjo gerokai daugiau nei Rusijos importo kaina tuo pačiu laikotarpiu.

- 24 Dėl Rusijos gamintojų-eksportuotojų ir Bendrijos gamintojų kainos skirtumo ji mano, kad ji paaiškina kelios aplinkybės: skirtumai dėl skirtingų prekių mišinių ar vietinių prekių kainos skirtumai.
- 25 Dėl Tarybos argumento dėl tariamo bendro Rusijos gamintojų-eksportuotojų kainų sumažinimo poveikio periodu nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio ieškovė atsikerta, kad Rusijos kainų lygis jau buvo gerokai mažesnis už Bendrijos pramonės vidutinę kainą 2000 m. ir kad Rusijos importas sudarė maždaug dešimtąją dalį Bendrijos pramonės rinkos, o tai parodo, jog Rusijos importo kaina nėra svarbi konkurencinė aplinkybė Bendrijos pramonėje nustatamai kainai.
- 26 Galiausiai ji teigia, kad nepateikusias visų faktų ir neįvertinusias visų žinomų Bendrijos pramonei žalą darančių aplinkybių, o tik importo dempingą, Bendrijos institucijos pažeidė pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2, 6 ir 7 dalis.
- 27 Dėl didelės žalos nustatymo Taryba pabrėžia, kad nors iš tiesų 1998–1999 m. kainos gerokai sumažėjo, jos vėliau pakilo ir po to dar kartą gerokai sumažėjo nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos. Šis antrasis kainų sumažėjimas sutapo su Rusijos importo padidėjimu. Ji taip pat pastebi, kad nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio sumažėjo kaina, pelningumas ir pinigų srautai. Be to, investicijos sumažėjo 26 %, jų grąža sumažėjo 26,1 %, o vidutinio darbo užmokesčio padidėjimas buvo mažesnis už infliacijos lygį (mažiau nei 1 % per metus). Taip buvo ir viso nagrinėjimo laikotarpio metu.

- 28 Dėl ieškovės argumento, kad investicijų ir jų grąžos sumažėjimas yra didelių investicijų į gamybos pajėgumą pasekmė (šio sprendimo 17 punktą), Taryba atsako, jog šis teiginys yra nepagrįstas ir netikslus, turint omenyje, kad Bendrijos pramonės gamybos pajėgumas nuolat didėjo iki 2001 metų.
- 29 Taryba taip pat nurodo, kad, priešingai nei teigia ieškovė, nebuvo jokio didelio pardavimo kiekio ir rinkos dalies padidėjimo nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio. Šiuo periodu Bendrijos pramonės pardavimo kiekis padidėjo 2 %, o jos rinkos dalis – 2,4 procentinio punkto. Šiuo požiūriu Taryba per posėdį aiškiai pripažino, kad skundžiamo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje, kurioje teigiama, jog Bendrijos pramonės rinkos dalis gerokai sumažėjo, yra klaida, tačiau teigia, kad ieškovė šią aplinkybę pirmą kartą nurodė per posėdį, todėl argumentas yra pateiktas per vėlai ir nepriimtinas Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 ir 46 straipsnių prasme.
- 30 Taryba iš esmės mano, kad ieškovės teiginiai dėl pagrindinio reglamento pažeidimo yra nepagrįsti ir kad ji laikinojo reglamento 33–73 konstatuojamosiose dalyse ir skundžiamo reglamento 37–48 konstatuojamosiose dalyse teisingai išanalizavo visas žalai nustatyti reikšmingas aplinkybes.
- 31 Be to, ji tvirtina, kad ieškovė nepatikslino, nei kokių aplinkybių Taryba neįvertino, nei kodėl atliktas vertinimas yra nepakankamas. Šiuo požiūriu ji nurodo 1993 m. vasario 1 d. Teisingumo Teismo nutartį *Moat prieš Komisiją* (C-318/92 P, Rink. p. I-481) ir 1995 m. sausio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Viho prieš Komisiją* (T-102/92, Rink. p. II-17), kuriuose nurodoma, kad tvirtinimai ieškinyje turi būti suformuluoti tiksliai.

- 32 Dėl priešastinio žalos ir importo dempingo ryšio Taryba teigia, kad turimi duomenys prieštarauja tvirtinimui, jog Bendrijos pramonė padarė lemiamą įtaką pardavimo kainai metalurgijos pramonės vartotojams. Ji primena, kad nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio Rusijos pramonės vidutinė kaina visada buvo žemesnė nei Bendrijos pramonės vidutinė kaina, ir taip būtų, net jei būtų atsižvelgiama vien tik į pardavimą metalurgijos pramonei.
- 33 Ji taip pat ginčija ieškovės argumentą, kad Rusijos pramonės kainos negalėjo sukelti Bendrijos pramonės kainų sumažėjimo, nes pastarosios sumažėjo gerokai labiau nei Rusijos pramonės kainos. Šiuo požiūriu ji pastebi, kad Rusijos pramonės kainos per visą tiriamąjį laikotarpį sumažėjo 11 %. Be to, ji tvirtina, kad analizuojant priešastinį ryšį dempingo importo kainos sumažėjimo apimtis ir Bendrijos pramonės kainos nėra svarbios, jei importo kainos yra žemesnės nei Bendrijos pramonės kainos. Turint omenyje, kad Rusijos pramonės kainų lygis buvo gerokai žemesnis nei Bendrijos pramonės kainos 2000 m. ir kad vėliau jis dar sumažėjo, būtų protinga manyti, jog Rusijos importo kainos turėjo įtakos Bendrijos kainų sumažėjimui.
- 34 Taryba mano, kad ieškovės argumentas, jog Bendrijos pramonės kainų ir pelningumo sumažėjimas nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio susijęs su rinkos sumažėjimu, yra nepagrįstas. Šiuo požiūriu ji nurodo, kad Bendrijos pramonės pardavimo kiekis nedaug padidėjo nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio. Iš to ji daro išvadą, kad paklausos sumažėjimas nedarė įtakos Bendrijos pramonės pardavimui. Dar daugiau, nedaug padidėjusi Bendrijos pramonės rinkos dalis paminėtu laikotarpiu buvo logiška nesikeičiančio pardavimo kiekio sumažėjusioje rinkoje pasekmė. Ji taip pat primena, kad ieškovė tuo pačiu laikotarpiu taip pat išsikovojo didesnę rinkos dalį.

- 35 Taryba taip pat neigia padidėjusios Bendrijos pramonės rinkos dalies įtaką jos kainoms. Laikinojo reglamento 52 konstatuojamojoje dalyje ji teigia, kad Komisija išnagrinėjo šį klausimą ir nusprendė, jog 2001 m. Bendrijos pramonė, bandydama išlaikyti savo kainą, prarado dalį pardavimo, o ją atgavo tiriamuoju laikotarpiu parduodama žemesne kaina. Remdamasi šia prielaida, Taryba padarė išvadą, kad Bendrijos pramonė dėl Rusijos pramonės konkurencijos daug mažesnėmis kainomis ir dėl gerokai padidėjusio pardavimo metalurgijos pramonės vartotojams kiekio atsidūrė nepalankioje padėtyje. Pagaliau Bendrijos pramonės pardavimo apimtis ir kainų sumažinimas tiriamuoju laikotarpiu yra gynybos priemonės, kurių imtasi atsakant į pardavimo kiekio sumažėjimą 2001 m. ir į dar vieną Rusijos pramonės kainos sumažinimą.
- 36 Taryba mano, kad turimi duomenys patvirtina jos išvadą. Jos nuomone, ieškovė neginčija, kad Rusijos kainos visada buvo žemesnės už Bendrijos kainas, net jeigu būtų atsižvelgiama vien tik į Bendrijos pramonės pardavimą metalurgijos pramonės vartotojams.
- 37 Dėl ieškovės argumento, kad Rusijos importas dėl užimamos mažos rinkos dalies negalėjo labai paveikti Bendrijos pramonės kainos, Taryba teigia, jog jis nėra tinkamas, nes Rusijos importas nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio pradžios visada buvo didesnis už *de minimis* ribą.
- 38 Dėl ieškovės tvirtinimo, susijusio su chemijos pramonei skirto silicio metalo sumažėjusios paklausos įtaka, Taryba teigia, kad jis taip pat yra neteisingas. Šiuo klausimu ji pabrėžia, kad, kaip paaiškinta skundžiamo reglamento 63 konstatuojamojoje dalyje, Bendrijos pramonės silicio metalo pardavimas chemijos pramonės

virtotojams per tiriamąjį laikotarpį sumažėjo 4 783 tonomis. Šis kiekis atitinka tik 1,3% viso suvartojimo Bendrijoje. Tačiau per tą patį laikotarpį Rusijos kilmės importas padidėjo maždaug 18 000 tonų, t. y. 4,8% viso suvartojimo Bendrijoje. Taryba tvirtina, kad šis pardavimas ir todėl sumažėjusi chemijos pramonei skirto silicio metalo paklausa negali iš naujo sukelti abejonių dėl importo dempingo ir Bendrijos pramonei padarytos žalos priežastinio ryšio.

- 39 Kalbant apskritai apie pagrindinio reglamento pažeidimą, Taryba tvirtina, kad ieškovė neteisingai aiškina šį teisės aktą. Jos nuomone, pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalis iš institucijų nereikalauja pateikti visų aplinkybių. Šios nuostatos įpareigoja institucijas objektyviai išnagrinėti aplinkybes. Tai buvo padaryta tiek skundžiamame reglamente, tiek ir laikinajame reglamente. Ji taip pat mano, kad ieškovė nepakankamai patikslina, kokių aplinkybių institucijos neįvertino.
- 40 Komisija palaiko Tarybos argumentus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Dėl trečiojo pagrindo pirmosios dalies dėl pagrindinio reglamento pažeidimo skundžiamu reglamentu klaidingai įvertinus žalos rodiklius

- 41 Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:
a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir b) tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei.“

42 Dėl importo dempingo įtakos aptariamai Bendrijos pramonei tyrimo pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje numatyta:

„(Tiriant šią įtaką) nagrinėjamai Bendrijos pramonei, reikia įvertinti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, <...> esamo dempingo skirtumo dydį, esamą ir galimą prekybos, pelno normos, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, pajėgumo panaudojimo sumažėjimą; Bendrijos kainas įtakojančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksnių nėra būtinai lemiami.“

43 Remiantis nusistovėjusia Bendrijos teismų praktika, nustatant žalą reikia įvertinti sudėtingus ekonominius veiksnius. Tai daryti Bendrijos institucijos turi plačią vertinimo diskreciją (1991 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Nakajima prieš Tarybą*, C-69/89, Rink. p. I-2069, 86 punktas ir 1995 m. rugsėjo 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *Ferchimex prieš Tarybą*, T-164/94, Rink. p. II-2681, 131 punktas). Bendrijos teismo teisėtumo kontrolė turi apsiriboti procedūros ir motyvavimo taisyklių laikymosi, faktinių aplinkybių tikslumo, taip pat akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes arba piktnaudžiavimo įgaliojimais nebuvimo patikrinimu (paminėti Pirmosios instancijos teismo sprendimai *Ferchimex prieš Tarybą*, 67 punktas ir 1999 m. spalio 28 d. *EFMA prieš Tarybą*, T-210/95, Rink. p. II-3291, 57 punktas).

44 Todėl šiuo atveju reikia nagrinėti, ar Taryba skundžiamo reglamento atžvilgiu viršijo savo plačią vertinimo diskreciją konstatavusi didelę žalą Bendrijos pramonei.

45 Skundžiamo reglamento 44 konstatuojamoji dalis, kuri atkartoja laikinojo reglamento 71 punktą, numato:

„Tačiau, kalbant apie žalos rodiklius, <...> pagrindiniai Bendrijos pramonei teigiami pokyčiai įvyko per laikotarpį nuo 1998 iki 2000 m. Nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio beveik visi rodikliai pagerėjo nežymiai, nepakito arba sumažėjo. Būtent šiuo laikotarpiu Bendrijos pramonės patirta didelė žala yra ypač akivaizdi.“

46 Skundžiamo reglamento 45 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 72 konstatuojamojoje dalyje, santykinai geri Bendrijos pramonės rezultatai iki 2000 m. tiesiogiai sietini su Bendrijos pramonės priimtais sprendimais investuoti į papildomą gamybos infrastruktūrą Bendrijoje. Per tą laikotarpį Bendrijos pramonės gamyba, gamybos pajėgumai, pardavimų apimtis, rinkos dalis, užimtumas ir darbo našumas iš tiesų išaugo.“

47 Dėl vėlesnio laikotarpio, t. y. nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, Taryba skundžiamo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje patikslina:

„Vėliau dėl padidėjusio importo žemomis kainomis iš Rusijos Bendrijos pramonės padėtis pradėjo blogėti. Gerokai sumažėjo rinkos dalies, pinigų srautų, investicijų ir investicijų grąžos rodikliai.“

- 48 Be to, skundžiamo reglamento 47 konstatuojamojoje dalyje Taryba nurodo, kad „be to, kitų žalos rodiklių tendencija, ypač Bendrijos pramonės pardavimo kainų ir pelningumo sumažėjimas tiriamuoju laikotarpiu, leido padaryti išvadą, kad Bendrijos pramonė patyrė didelę žalą.“
- 49 Iš to ji skundžiamo reglamento 48 konstatuojamojoje dalyje daro išvadą, kad „tiriamuoju laikotarpiu Bendrijos pramonė patyrė didelę žalą, ypač atsižvelgiant į kainas ir pelningumą“ (Neoficialus vertimas), ir kad „laikinojo reglamento 71–73 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados yra patvirtintos.“
- 50 Ieškovė pirmiausia kaltina Tarybą neatsižvelgus į tai, kad Bendrijos pramonės kaina mažėjo ne tik nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, bet ir nuo 1998 m. iki 1999 metų.
- 51 Šiuo požiūriu reikia pabrėžti, kad, remiantis laikinajame reglamente pateiktais duomenimis, Bendrijos pramonės kaina pirmiausia stipriai – 16% – krito 1999 m., vėliau 2000 m. pakilo 4%, o 2001 m. – 3%, dar vėliau, tiriamuoju laikotarpiu, krito 7%. Be to, tiriamuoju laikotarpiu pardavimo kaina nukrito tik iki 1999 m. lygio (žr. šio sprendimo 5 punkte pateiktą Lentelę Nr. 9).

- 52 Šie skaičiai rodo, kad Bendrijos pramonės kainos labiausiai sumažėjo 1999 m., o ne laikotarpiu nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio. Tačiau Taryba skundžiamo reglamento 44 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad teigiami Bendrijos pramonės pokyčiai iš esmės įvyko nuo 1998 m. iki 2000 metų. Tai parodo, kad Bendrijos pramonės kaina yra viena iš aplinkybių, į kurias reikia atsižvelgti vertinant žalą, ir kad pati savaime ji šiuo požiūriu nėra lemiamą. Kitos aplinkybės gali ne vien tik kompensuoti tokį pablogėjimą, bet ir leisti Tarybai padaryti išvadą, kad Bendrijos pramonės padėtis pagerėjo. Todėl iš to, kad skundžiamame reglamente nėra nuorodos apie tai, jog Bendrijos pramonės kaina labiausiai sumažėjo 1999 m., negalima daryti išvados, kad paminėtas reglamentas yra neteisėtas, taip pat atsižvelgiant į aplinkybę, jog iš laikinojo reglamento išplaukia, kad nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio paminėta kaina taip pat sumažėjo.
- 53 Tačiau Taryba, padariusi išvadą, kad Bendrijos pramonė tiriamuoju laikotarpiu būtent dėl kainų ir pelningumo lygio patyrė didelę žalą, taip pat priėjo prie vienintelės galimos išvados jog, priešingai nei laikotarpiu nuo 1998 m. iki 2000 m., kiti žalos rodikliai negalėjo kompensuoti tiriamuoju laikotarpiu nustatyto kainų ir pelningumo sumažėjimo. Todėl Pirmosios instancijos teismas turi nustatyti, ar, kaip tvirtina ieškovė, šitaip Taryba nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.
- 54 Šiuo požiūriu dėl laikotarpio nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, t. y. antrosios aptariamo laikotarpio pusės, Taryba nurodo, kad „dauguma rodiklių arba pagerėjo nedaug, arba nepakito, arba sumažėjo“ ir kad „būtent šiuo laikotarpiu Bendrijos pramonės patirta žala yra ypač akivaizdi“. Reikia konstatuoti, kad taip teigdama Taryba bendrai neįvertina skirtingų žalos rodiklių, nors pripažįsta, kad kai kurie iš jų buvo teigiami, todėl šis teiginys visiškai neįrodo Bendrijos pramonei padarytos didelės žalos nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio.

- 55 Be to, yra teisinga, kad Taryba skundžiamo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje nurodė, jog nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio Bendrijos pramonės padėtis pradėjo blogėti, remiantis tuo, kad „gerokai sumažėjo rinkos dalies, pinigų srautų, investicijų ir investicijų grąžos rodikliai“. Taryba, 47 konstatuojamojoje dalyje taip pat pabrėždama išlikusią kitų žalos rodiklių tendenciją, o būtent Bendrijos pramonės pelningumo ir pardavimo kainos sumažėjimą aptariamam laikotarpiui, padarė išvadą, kad Bendrijos pramonė patyrė didelę žalą.
- 56 Vis dėlto, kaip nurodo ir ieškovė, viena vertus, reikia pripažinti, jog tai teigdama Taryba visiškai neatsižvelgė į tai, kad per visą aptariamą laikotarpį buvo užregistruota keletas teigiamų, kartais esminių, pardavimo kiekio (+ 34 %), pajėgumo (+ 30 %), pajėgumo išnaudojimo (+ 3 procentai), pardavimo kiekio Bendrijoje (+ 57 %), rinkos dalies (+ 23 %, arba + 6,9 procento), atsargų (–29 %), darbo vietų (+ 16 %), produktyvumo (+ 15 %) pokyčių ir, kita vertus, kad Taryba bent jau dėl laikotarpio nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio nenurodė, jog tam tikri akivaizdūs rodikliai bylojo apie teigiamus pakyčius. Todėl, be to, kad situacija nedaug pagerėjo darbo vietų ir darbo užmokesčio atžvilgiu, reikia ypač pabrėžti, jog Bendrijos pramonės pardavimo kiekis padidėjo 2 % ir pasiekė rekordiškai didelį kiekį – 136 421 toną per tiriamąjį laikotarpį, kai gamybos pajėgumas savo ruožtu padidėjo 2,5 %.
- 57 Be to, reikia priminti, kad Taryba skundžiamo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje tvirtina, jog nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio „gerokai sumažėjo rinkos dalies, pinigų srautų, investicijų ir investicijų grąžos rodikliai“.
- 58 Tačiau dėl šio klausimo ieškovė per posėdį taip pat nurodė, kad skundžiamo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje klaidingai teigiama, jog Bendrijos pramonės rinkos dalis gerokai sumažėjo.

59 Taryba pripažino, kad tai yra klaida, tačiau mano, jog šis argumentas buvo pateiktas pavėluotai ir todėl Pirmosios instancijos teismas negali jo vertinti.

60 Reikia priminti, kad ir iš Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto, ir 48 straipsnio 2 dalies nuostatų išplaukia, kad ieškinyje turi būti nurodomas bylos dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka ir kad vykstant procesui negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Todėl aplinkybė arba argumentas, kuris toliau plėtoja anksčiau tiesiogiai ar suprantamai ieškinyje nurodytą pagrindą ir kuris glaudžiai su juo susijęs, turi būti pripažintas priimtiniu (šiuo klausimu žr. 1982 m. rugsėjo 30 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Amylum prieš Tarybą*, 108/81, Rink. p. 3107, 25 punktas; Pirmosios instancijos teismo sprendimus: 1990 m. rugsėjo 20 d. *Hanning prieš Parlamentą*, T-37/89, Rink. p. II-463, 38 punktą ir 1998 m. liepos 17 d. *Thai Bicycle prieš Tarybą*, T-118/96, Rink. p. II-2991, 142 punktą ir ten nurodomą teismų praktiką).

61 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad ieškovė savo ieškinyje jau nurodė aplinkybę, jog skundžiamas reglamentas pažeidžia pagrindinį reglamentą kaip tik dėl neteisingo ekonominių rodiklių vertinimo nustatant žalą (trečiojo pagrindo pirmoji dalis). Tiksliau kalbant, ieškovė savo ieškinyje teigia, jog „skundžiamame reglamente buvo nutylėta, kad kainų sumažėjimas <...> sutapo su <...> geroku Bendrijos įmonių rinkos dalių padidėjimu“. Iš to išplaukia, kad ieškovės pateikta aptariama pastaba priskirtina trečiajam jos ieškinyje nurodytam pagrindui ir todėl yra patikslinimas, glaudžiai susijęs su jos šiame pagrinde pateikiamais argumentais.

62 Tad šis argumentas yra priimtinas.

63 Taryba pripažįsta, kad skundžiamo reglamento teiginys, jog „Bendrijos pramonės rinkos dalis gerokai sumažėjo“, yra akivaizdžiai klaidingas ir neatitinka laikinajame reglamente pateiktų duomenų, kurių tikslumą patvirtina šalys. Iš laikinojo reglamento išplaukia, kad rinkos dalis net tik nesumažėjo, bet, atvirkščiai, nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio gerokai padidėjo – nuo 34,3 % iki 36,7 %, t. y. 2,4 procentinio punkto (žr. šio sprendimo 5 punkte pateiktą lentelę Nr. 10).

64 Todėl reikia išanalizuoti, ar ši klaida gali lemti skundžiamo reglamento panaikinimą.

65 Šiuo požiūriu neturėtų būti ginčijama, kad Bendrijos pramonės rinkos dalies pokytis yra svarbus veiksnys vertinant paminėtai pramonei padarytą didelę žalą. Be to, reikia konstatuoti, kad Taryba, teigdama, jog šis rodiklis „gerokai sumažėjo“, ne tik pateikė tikrovės neatitinkančią informaciją apie šio rodiklio pokyčius, bet ir neabejotinai šiai aplinkybei suteikė didelę reikšmę padarydama išvadą dėl Bendrijos pramonei padarytos didelės žalos.

66 Šiomis aplinkybėmis, net nesant reikalo nustatyti, ar užtenka vien šio sprendimo 54–56 punktuose pateiktų aplinkybių, kad būtų galima padaryti išvadą, jog Taryba, nustatydama, kad buvo padaryta didelė žala, padarė didelę vertinimo klaidą, Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, jog padarydama fakto klaidą, susijusią su

Bendrijos pramonės rinkos dalies pokyčiais laikotarpiu nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, per kurį, jo nuomone, patirta žala buvo akivaizdžiausia, nustatant minėtos žalos buvimą Taryba rėmėsi akivaizdžiai klaidinga prielaida, nors ši žala turėjo būti nustatyta įvertinus, jos nuomone, reikšmingus teigiamus bei neigiamus rodiklių pokyčius. Atsižvelgiant į tai, kad, viena vertus, Pirmosios instancijos teismas negali pakeisti Tarybos aplinkybių vertinimo ir, kita vertus, negalima atmesti tikimybės, jog, nepadariusi šios klaidos, Taryba nebūtų padariusi išvados dėl didelės žalos egzistavimo, skundžiamą reglamentą reikia panaikinti remiantis šiuo vieninteliu motyvu (šiuo klausimu žr. 1995 m. gegužės 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *NTN Corporation ir Koyo Seiko prieš Tarybą*, T-163/94 ir T-165/94, Rink. p. II-1381, 115 punktą).

- 67 Tačiau Pirmosios instancijos teismas mano, kad taip pat reikia išnagrinėti ketvirtojo pagrindo pirmąją dalį, susijusią su Bendrijos pramonės pardavimo kainų sumažėjimo ir Rusijos importo priežastiniu ryšiu.

Dėl ketvirtojo pagrindo pirmosios dalies dėl pagrindinio reglamento pažeidimo klaidingai nustačius priežastinį Bendrijos pramonės tariamai patirtos didelės žalos ir importo dempingo ryšį.

- 68 Remiantis pagrindinio reglamento 3 straipsnio 3 dalimi „vertinant importo dempingo kainą poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kainą yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis nei Bendrijos pramonės panašių produktų kainos, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokį poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis.“

69 3 straipsnio 6 dalyje numatyta:

„Pateikus visus šio straipsnio 2 dalyje minimus svarbius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypatingai turi būti akivaizdu, kad šio straipsnio 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei ir kad šį poveikį galima apibrėžti kaip žymų.“

70 Galiausiai 3 straipsnio 7 dalis numato tai:

„Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal šio straipsnio 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti <...> paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai <...>“.

71 Iš šio sprendimo 43 punkte nurodytos teismų praktikos išplaukia, kad Bendrijos pramonės patirtos didelės žalos ir importo dempingo priežastinis ryšys suponuoja sudėtingų ekonomikos klausimų vertinimą. Vykdam šią užduotį, Bendrijos institucijos turi plačią vertinimo diskreciją ir todėl Bendrijos teismas turi apsiriboti procedūros ir motyvavimo taisyklių laikymosi, faktinių aplinkybių tikslumo, taip pat akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes arba piktnaudžiavimo įgaliojimais nebuvimo patikrinimu.

72 Tačiau nustatydamos žalą Taryba ir Komisija privalo ištirti, ar žala, kurią jos ketina nustatyti, iš tiesų atsirado dėl importo dempingo, ir neatsižvelgti į dėl kitų veiksmų atsiradusią žalą, visų pirma kilusią dėl pačių Bendrijos gamintojų elgesio (1992 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Extramet Industrie prieš Tarybą*, C-358/89, Rink. p. I-3813, 16 punktas).

73 Šiuo atveju Taryba skundžiamo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje dėl laikotarpio nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio patikslina, kad:

„dėl padidėjusio importo žemomis kainomis iš Rusijos Bendrijos pramonės padėtis pradėjo blogėti. Gerokai sumažėjo rinkos dalies, pinigų srautų, investicijų ir investicijų grąžos rodikliai.“

74 Toliau, skundžiamo reglamento 66 konstatuojamojoje dalyje, Taryba tvirtina:

„Bendrijoje pagaminto silicio ir importuotojo iš Rusijos kainų skirtumas tiriamuoju laikotarpiu sudarė vidutiniškai 11 %, nors nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio Bendrijos pramonės kaina smuko 7 %. Tai aiškiai parodo poveikį, kurį Rusijos kainos turėjo Bendrijos pramonės kainoms.“

75 Šiuo požiūriu reikia pastebėti, kad, remiantis laikinajame reglamente pateiktais duomenimis (žr. šio sprendimo 5 punkte pateiktas lenteles Nr. 4 ir Nr. 9), Rusijos pramonės ir Bendrijos pramonės kainų skirtumai nuo 1998 m. iki 2000 m. ir skirtumai nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio buvo panašūs.

- 76 Tačiau nei skundžiamame reglamente, nei procesiniuose dokumentuose Taryba ir Komisija aiškiai neteigia, kad Bendrijos pramonės kainų sumažėjimas 1999 m. (vienintelis sumažėjimas laikotarpiu nuo 1998 m. iki 2000 m.) buvo žemesnių Rusijos kainų pasekmė. Skundžiamame reglamente Taryba laikotarpį nuo 1998 m. iki 2000 m. netgi apibrėžia kaip laikotarpį, per kurį Bendrijos pramonės rezultatai, bendrai paėmus, buvo patenkinami. Reikia taip pat paminėti, kad gerokas skirtumo tarp vidutinių Rusijos importo kainų ir Bendrijos pramonės kainų nuo 2000 m. iki 2001 m. padidėjimas nesutrukdė Bendrijos pramonei padidinti savo vidutinės kainos nuo 2000 m. iki 2001 m. (žr. šio sprendimo 5 punkte pateiktas lenteles Nr. 4 ir Nr. 9).
- 77 Be to, skundžiamame reglamente pateiktas vertinimas ir laikinajame reglamente pateikti duomenys rodo, kad kainų skirtumas yra tik vienas iš veiksnių, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant Rusijos importo ir tariamos žalos priežastinį ryšį, ir jo buvimas savaime neleidžia padaryti išvados, kad Bendrijos pramonės kainos sumažėjimą tiriamuoju laikotarpiu visiškai ar iš dalies nulėmė Rusijos importas.
- 78 Taryba ir Komisija teigia, kad žala su importo dempingu yra susijusi taip: 2001 m. Bendrijos pramonės pardavimas sumažėjo, nes ji bandė išlaikyti savo kainas tuo metu, kai mažėjo Rusijoje pagaminto silicio metalo kainos. Per tiriamąjį laikotarpį ji galiausiai buvo priversta reaguoti į kainų spaudimą norėdama išlaikyti savo pardavimo kiekį ir todėl sumažino savo kainą, o dėl to sumažėjo pelningumas (laikinojo reglamento 52 konstatuojamoji dalis).
- 79 Ieškovė mano, kad Bendrijos pramonės pardavimo kiekio sumažėjimą 2001 m. ir jos kainų sumažėjimą tiriamuoju laikotarpiu Bendrijos institucijos klaidingai siejo su Rusijos importu. Jos neatsižvelgė, pirmiausia, į silicio metalo rinkos paklausos sumažėjimą, antra, į Bendrijos pramonės rinkos dalies padidėjimą ir, trečia, į

aplinkybę, kad didelė silicio metalo dalis, kurią Bendrijos pramonė pardavė chemijos pramonės vartotojams tiriamuoju laikotarpiu, buvo perduota metalurgijos vartotojams.

80 Todėl reikia išnagrinėti ieškovės teiginių pagrįstumą ir klausimą, ar jie įrodo, kad Taryba viršijo diskrecijos ribas, kurias ji turi remiantis šio sprendimo 43 punkte nurodyta Bendrijos teismų praktika.

— Dėl visų vartotojų paklausos sumažėjimo

81 Per posėdį Taryba teigė, kad pastabose raštu ieškovė nepateikė argumentų dėl bendro vartojimo sumažėjimo, o tik dėl paklausos tarp chemijos vartotojų sumažėjimo. Taigi ieškovė šia aplinkybe pradėjo remtis per vėlai ir todėl šitas jos argumentas yra nepriimtinas.

82 Reikia konstatuoti, kad ieškovė savo ieškinio 44 punkte nurodė, jog „Bendrijos pramonės kainų (ir pelningumo) sumažėjimas nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio iš esmės atspindi silicio metalo paklausos sumažėjimą“.

83 Iš to išplaukia, kad Tarybos pastaba dėl argumentų, susijusių su paklausos sumažėjimu, priimtimumo neturi jokio pagrindo.

- 84 Dėl esmės reikia priminti, kad skundžiamame reglamente nėra jokios paklausos analizės. Taryba paminėto reglamento 48 konstatuojamojoje dalyje apsiriboja laikinojo reglamento išvadų dėl žalos patvirtinimu.
- 85 Iš laikinojo reglamento (žr. šio sprendimo 5 punkte pateiktą lentelę Nr. 1) išplaukia, kad silicio metalo suvartojimas Europos Sąjungoje sumažėjo 4 % 2001 m., vėliau, per tiriamąjį laikotarpį – 1 %.
- 86 Reikia dar kartą pabrėžti, kad Tarybos teiginio darant išvadą dėl Rusijos importo žalos laikotarpiu nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio atspirties taškas yra tas, jog 2001 m. Bendrijos pramonė, bandydama išlaikyti savo kainas tuo metu, kai mažėjo Rusijos gamintojų-eksportuotojų kainos, prarado pardavimo kiekį ir dėl to buvo priversta sumažinti savo kainas, siekiant išlaikyti ar atsikovoti savo pardavimo kiekius. Todėl reikia nagrinėti, ar Bendrijos pramonės pardavimo kiekio sumažėjimą 2001 m. Taryba, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, galėjo sieti tik su Rusijos importu, nepaisant aplinkybės, kad suvartojimas Bendrijoje 2001 m. mažėjo.
- 87 Šiuo požiūriu pirmiausia reikia nurodyti, kad laikinojo reglamento lentelėje Nr. 8 (žr. šio sprendimo 5 punktą) yra skaičiavimo klaida, kurią Taryba pripažino atsakydama į raštu pateiktą Pirmosios instancijos teismo klausimą, ir kad iš šios lentelės, padarius pataisymus, matyti, jog 2001 m. Bendrijos pramonės pardavimo kiekis sumažėjo tik 4 %, o ne 7 %, kaip buvo iš pradžių nurodyta lentelėje.
- 88 Šis pataisymas parodo, kad Bendrijos pramonės pardavimo kiekio sumažėjimo lygis 2001 m. (– 4 %) tiksliai atitinka paklausos sumažėjimo lygį (– 4 %), ir todėl aišku, kad Bendrijos pramonės pardavimo kiekis tiksliai atitinka bendrą suvartojimo Bendrijoje

pokytį. Ši aplinkybė verčia suabejoti Tarybos tvirtinimu, kad Bendrijos pramonės pardavimo kiekio sumažėjimą 2001 m. lėmė Rusijos gamintojų-eksportuotojų sumažintos kainos. Ši sumažėjimą galima būtų logiškai paaiškinti paklausos Bendrijoje sumažėjimu. Taigi reikia konstatuoti, kad Taryba neatsižvelgė į šią lemiamą aplinkybę.

- 89 Be to, reikia pabrėžti, kad 2001 m. Bendrijos pramonė, nepaisant jos kainų padidėjimo 3 %, išlaikė savo rinkos dalį, nors Rusijos importo vidutinės kainos sumažėjo 12 %, o tai parodo, kad importo iš Rusijos kainų lygis neturi didesnės įtakos Bendrijos pramonės padėčiai.
- 90 Iš to išplaukia, kad pasikeitę aptariamais rodikliais nepatvirtina Tarybos teiginio, jog Bendrijos pramonės pardavimo kiekio sumažėjimą 2001 m. lėmė tik Rusijos importas, bet patvirtina ieškovės teiginį, kad šis pardavimo kiekio sumažėjimas iš esmės buvo paklausos sumažėjimo 2001 m. pasekmė.
- 91 Dėl tiriamojo laikotarpio reikia priminti, kad jo metu silicio metalo paklausa dar sumažėjo 1 %. Nepaisant to, Bendrijos pramonės pardavimo kiekis ir rinkos dalis vis dėlto padidėjo atitinkamai 6 % ir 2,4 % ir pasiekė aukščiausią lygį.
- 92 Tačiau Taryba mano, kad paklausos sumažėjimas neturėjo įtakos Bendrijos pramonės pardavimui, turint omenyje, kad jis padidėjo ir kad Bendrijos pramonės rinkos dalies padidėjimas nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio buvo logiška nesikeičiančių pardavimų mažėjančioje rinkoje pasekmė.

- 93 Šis Tarybos teiginys nepagrįstas. Skaidrioje ir konkurencingoje rinkoje, kokia skundžiamame reglamente pripažįstama silicio metalo rinka, sumažėjusi paklausa turi poveikį kainoms. Rinkos dalyvis, susidūręs su paklausos sumažėjimu, gali arba sumažinti pardavimo kiekį, arba savo kainas.
- 94 Be to, reikia konstatuoti, kad Taryba nepateikė jokių argumentų dėl ypatingų aplinkybių, kurios, Bendrijos pramonei tiriamuoju laikotarpiu patyrus paklausos sumažėjimą, būtų leidusios jai išlaikyti arba padidinti pardavimo kiekį išlaikant savo kainų lygį.
- 95 Remiantis išdėstytais aplinkybėmis, reikia padaryti išvadą, kad skundžiamame reglamente yra akivaizdi vertinimo klaida, nes Taryba neatsižvelgė į paklausos sumažėjimo įtaką Bendrijos pramonės padėčiai.

— Dėl rinkos dalies ir Bendrijos pramonės pardavimo kiekio padidėjimo

- 96 Ieškovė mano, kad institucijos, neatsižvelgusios į logišką Bendrijos pramonės kainų sumažėjimo tiriamuoju laikotarpiu ir jos pardavimo bei rinkos dalies padidėjimo ryšį, taip pat padarė vertinimo klaidą.
- 97 Šiuo požiūriu reikia priminti, kad Bendrijos pramonės užimama rinkos dalis per aptariamą laikotarpį padidėjo nuo 29,8 iki 36,7 %, t. y. 6,9 procentinio punkto. Taigi būtent nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, kai, Tarybos teigimu, žala buvo akivaizdžiausia, Bendrijos pramonė sumažėjusioje rinkoje padidino savo pardavimo kiekius 2 %, o savo rinkos dalį – 2,4 procentinio punkto (žr. šio sprendimo 5 punkte pateiktą lentelę Nr. 10).

- 98 Tarybos teigimu, pardavimo kiekis tiriamuoju laikotarpiu padidėjo nedaug ir tai buvo gynybos priemonė, kuria Bendrijos pramonė atsikovojo pardavimo kiekius, kuriuos ji, bandydama išlaikyti kainas prieš Rusijos importą, prarado 2001 m. (– 4 %). Tam, kad tiriamuoju laikotarpiu padidėtų pardavimo kiekis ir rinkos dalis, nebūtų reikėję sumažinti kainų, pastarosios buvo tik pasekmė sumažėjus Rusijos kainoms.
- 99 Pirmiausia, iš pataisytų duomenų laikinojo reglamento lentelėje Nr. 8 (žr. šio sprendimo 87 punktą) matyti, kad per tiriamąjį laikotarpį Bendrijos pramonė ne tik atgavo 2001 m. prarastą (– 4 %) pardavimo kiekį, bet ir padidino pardavimą 6 %, pasiekdama didžiausią dydį per visą analizės laikotarpį.
- 100 Tas pats pasakytina ir apie Bendrijos pramonės rinkos dalį, kuri nekito 2001 m., o tiriamuoju laikotarpiu padidėjo 2,4 procentinio punkto (nuo 34,3 iki 36,7 %) ir taip pat pasiekė didžiausią lygį.
- 101 Šiuo atveju Bendrijos pramonė padidino savo pardavimą sumažėjusioje rinkoje ir paskelbė apie rinkos dalies padidėjimą nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, kuris prilygo pusei visos Rusijos gamintojų-eksportuotojų užimamos rinkos dalies.
- 102 Taryba neigia, kad Bendrijos pramonės kainų sumažėjimas buvo konkurencinis privalumas, leidęs jai pasiekti šį rezultatą. Tarybos teigimu, kainos sumažinimas buvo tik gynybos nuo žemesnių Rusijos kainų priemonė, siekiant išvengti pardavimo kiekio sumažėjimo. Tačiau Taryba ar Komisija nepateikė jokių argumentų,

paaškinančių, kaip Bendrijos pramonė nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio galėjo padidinti savo rinkos dalį mažėjančioje rinkoje, 2,4 procentinio punkto nesumažinus kainos.

- 103 Reikia priminti, kad Taryba savo argumentus grindžia teiginiu, jog, pirmiausia, 2001 m. dėl žemesnių Rusijos kainų sumažėjo Bendrijos pramonės pardavimas ir, antra, per tiriamąjį laikotarpį ji, siekdama išvengti tolesnio pardavimo mažėjimo arba atkovoti 2001 m. prarastą pardavimą, buvo priversta gerokai sumažinti savo kainas.
- 104 Be to, kaip buvo nurodyta 88 punkte ir po jo einančiuose punktuose, šio teiginio prielaida yra klaidinga dėl to, kad Taryba neatsižvelgė į galimą paaškinimą, jog pardavimo kiekis buvo prarastas 2001 m. (– 4%) vien tik ar daugiausia dėl sumažėjusios paklausos (– 4%), ir kad ji taip pat nepateikė jokių svarių argumentų, kuriais galima būtų paneigti tokį paaškinimą.
- 105 Be to, turint omenyje, kad Tarybos argumentai grindžiami prielaida, jog Bendrijos pramonė, siekdama išlaikyti savo pardavimo kainą, užėmė gynybinę poziciją, jie negali būti taikomi 6% padidėjimui per tiriamąjį laikotarpį, kuris negali būti vertinamas kaip paprastas pardavimo kiekio išlaikymas. Šis padidėjimas gerokai viršijo 4% sumažėjimą 2001 m., nes nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio Bendrijos pramonės pardavimas padidėjo daugiau nei 2%.
- 106 Todėl reikia pripažinti, kad Taryba ir Komisija nepateikė jokio pagrįsto argumento, įrodančio, jog tiriamuoju laikotarpiu gerokas Bendrijos pramonės rinkos dalies padidėjimas mažėjančioje rinkoje buvo įmanomas be konkurencinio pranašumo, įgyto sumažinus kainas.

107 Dėl nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos padidėjusių pardavimo kiekio ir rinkos dalies įtakos Bendrijos pramonės padėčiai Taryba skundžiamo reglamento 46 konstatuojamojoje dalyje apsiriboja tokiu tvirtinimu:

„Dėl padidėjusio importo dempingo žemomis kainomis iš Rusijos <...> Bendrijos pramonės padėtis pradėjo blogėti. Gerokai sumažėjo jos rinkos dalis <...>.“

108 Atsižvelgiant į tai, kad nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio Bendrijos pramonės rinkos dalis gerokai padidėjo, bet ne „gerokai sumažėjo“, reikia konstatuoti, kad skundžiamame reglamente Taryba ne tik neatsakė į klausimą, ar kainų sumažinimas buvo būtina didesnio pardavimo ir didesnės rinkos dalies iškovojimo sąlyga ir kartu ar kainų sumažėjimas nebuvo žala, susijusi su pačios Bendrijos pramonės veiksmis šio sprendimo 72 punkte nurodyto sprendimo *Extramet prieš Tarybą* prasme, bet šiuo atveju priskiria Rusijos importui neegzistuojantį žalos veiksnį.

109 Todėl reikia daryti išvadą, kad Taryba, vertindama Bendrijos pramonės rinkos dalies ir pardavimo kiekio padidėjimo ir jos kainų sumažėjimo ryšį, skundžiamame reglamente padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

— Dėl Bendrijos pramonės pardavimo chemijos pramonės vartotojams perkėlimo metalurgijos pramonės vartotojams

110 Ieškovė teigia, kad Taryba skundžiamame reglamente klaidingai teigė, jog sumažėjęs silicio metalo pardavimas chemijos pramonei nepridėjo prie Bendrijos pramonei

padarytos žalos ir kad dėl to paminėtame reglamente šis sumažėjimas buvo netinkamai siejamas su importu iš Rusijos.

- 111 Pirmiausia reikia priminti, kad skundžiamo reglamento 63 ir 64 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„Per laikotarpį nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, kai smarkiai smuko kainos ir pelningumas, pardavimas chemijos pramonės vartotojams sumažėjo maždaug penkiais tūkstančiais tonų (– 7%), tačiau vidutinė kaina išaugo 14 eurų už toną (+ 1,1%). Bendros pardavimų apimtys palyginamieji skaičiai rodo, kad padidėjimas sudarė apie tris tūkstančius tonų (+ 2,1%), o vidutinė kaina nusmuko 46 eurai už toną (– 3,7%).

Taigi nėra pagrindo manyti, kad Bendrijos pramonės patirta žala susijusi su sumažėjusia pardavimo apimtimi chemijos pramonės vartotojams. Faktiškai, atsižvelgiant į patirtos žalos pobūdį, teisingas yra priešingas teiginys.“

- 112 Iš skundžiamo reglamento 61 konstatuojamojoje dalyje pateiktų duomenų ir laikinojo reglamento lentelės Nr. 8 (žr. šio sprendimo 5 punktą) matyti, kad Bendrijos pramonės pardavimas chemijos pramonės vartotojams, kurie daugiausia naudoja aukštos kokybės silicio metalą, nelabai sumažėjo 2001 m. (– 0,6%, t. y. – 445 tonos) ir gerokai sumažėjo tiriamuoju laikotarpiu (– 6,4%, t. y. – 4783 tonos). Tačiau pardavimas metalurgijos pramonės vartotojams, kurie daugiausia naudoja vidutinės ar žemos kokybės silicio metalą, pirmiausia sumažėjo 2001 m. (– 8,4%, t. y. – 4904 tonos), po to, tiriamuoju laikotarpiu, labai stipriai išaugo (+ 24,1%, t. y. + 12 985 tonos). Todėl Bendrijos pramonės pardavimo

chemijos pramonės vartotojams dalis, lyginant su visu Bendrijos pramonės parduodamu silicio metalu, nukrito nuo 58 % 2001 m. iki 51 % tiriamuoju laikotarpiu, o pardavimo metalurgijos pramonės vartotojams dalis išaugo nuo 42 iki 49 %.

- 113 Neginčijama, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 112 punkte paminėtuose šaltiniuose, tiriamuoju laikotarpiu vidutinė Bendrijos pramonės šiom dviem vartotojų grupėms parduoto silicio metalo kaina yra skirtinga, ir chemijos pramonės vartotojams ji buvo 1 301 euras už silicio metalo toną, o metalurgijos pramonės vartotojams – iki 1 063 eurų už toną. Iš to darytina išvada, kad šiame punkte nurodytas didelis chemijos ir metalurgijos pramonės vartotojams skirto Bendrijos pramonės silicio metalo pardavimo proporcijos pokytis bendro silicio metalo pardavimo atžvilgiu tiriamuoju laikotarpiu neabejotinai turėjo įtakos viso jos parduoto silicio metalo vidutinės kainos sumažėjimui.
- 114 Remiantis ieškovės per administracinę procedūrą pateiktais tvirtinimais, kurių Taryba neginčijo, šis pardavimo pokytis buvo visiškai nesusijęs su importu iš Rusijos. Be to, per procesą Pirmosios instancijos teisme buvo pažymėta, kad vienintelis Rusijos pramonės pardavimo chemijos pramonės vartotojams atvejis, apie kurį žinojo institucijos, buvo 200 tonų pavyzdys, nereikšmingas kiekis, palyginus su Bendrijos pramonės pardavimu šios grupės vartotojams (69 652 tonos tiriamuoju laikotarpiu). Be to, Taryba neginčijo, kad sumažėjusio pardavimo chemijos pramonės vartotojams kiekio priežastis buvo sumažėjusi paklausa.
- 115 Iš to išplaukia, kad Taryba, vertindama paklausos sumažėjimo tarp chemijos pramonės vartotojų, su tuo susijusio pardavimo šios grupės vartotojams sumažėjimo ir tuo pačiu metu pardavimo metalurgijos pramonės vartotojams padidėjimo įtaką vidutinėms Bendrijos pramonės kainoms, skundžiamame reglamente padarė akivaizdžią vertinimo klaidą.

- 116 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad atlikusi vertinimą, kurio pabaigoje buvo prieita prie išvados, jog yra importo iš Rusijos ir Bendrijos pramonei tariamai padarytos žalos priežastinis ryšys, Taryba, neatsižvelgusi, pirma, į akivaizdžią sumažėjusios paklausos įtaką Bendrijos pramonės pardavimui nuo 2000 m. iki tiriamojo laikotarpio, antra, į padidėjusių jos rinkos ir pardavimo kiekio nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio įtaką jos kainoms ir, trečia, į pardavimo struktūros pasikeitimų nuo 2001 m. iki tiriamojo laikotarpio įtaką jos pardavimo vidutinės kainos sumažėjimui, padarė akivaizdžių vertinimo klaidų. Todėl ji neišvengiamai neigiamas pasekmes Bendrijos pramonei susiejo su importu iš Rusijos, nors jos su šiuo importu buvo nesusijusios.
- 117 Be to, reikia konstatuoti, kad paminėtos klaidos paneigia pagrindinių institucijų teiginį, kuriuo grindžiamas priežastinio ryšio nustatymas, ir kad pagrindiniame reglamente paklausos sumažėjimas ir pasikeitimai vartojimo struktūroje aiškiai vertinami kaip veiksniai, kurių poveikį žalai atsirasti reikia įvertinti, kad ji nebūtų priskirta importo dempingui.
- 118 Remiantis tuo, kas išdėstyta, net ir manant, kad Bendrijos pramonė patyrė Tarybos nurodytą didelę žalą, reikia laikyti, kad skundžiamame reglamente Tarybos padarytos akivaizdžios vertinimo klaidos analizuojant priežastinį ryšį yra pagrindinio reglamento pažeidimas.
- 119 Remiantis prieš tai išdėstytais motyvais, trečiasis ir ketvirtasis ieškinio pagrindai yra priimtini. Todėl skundžiamą reglamentą reikia panaikinti tiek, kiek jis susijęs su ieškove, neanalizuojant kitų pastarosios pagrindų ir argumentų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

¹²⁰ Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą į bylą įstojusios institucijos pačios padengia savo išlaidas. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, ji padengia savo ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas. Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2003 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2229/2003, nustatančio galutinius antidempingo muitus ir galutinai surenkančio laikinuosius muitus, nustatytus Rusijoje pagaminto silicio importui, 1 straipsnį tiek, kiek juo ieškovei nustatomas antidempingo muitas.**
- 2. Taryba padengia savo ir ieškovės nurodytas bylinėjimosi išlaidas.**

3. Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Jaeger

Tiili

Czucz

Paskelbta 2007 m. kovo 14 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

M. Jaeger